

Dütsch Zsolt (1941-2006)

1941. május 24-én született Budapesten. Mezőberényben, a Petőfi Sándor Gimnáziumban kezdett tanítani földrajz- biológia szakos tanárként. A gimnáziumot igazgatóként 1972-1997 között vezette és nevéhez fűződik többek között a két tannyelvű oktatás bevezetése, melyet több dolog is indokolt. Egyrészt a csökkenő gyereklétszám, másrészt már a környéken működött nemzetiségű gimnázium illetve az oktatási minisztérium két tanítási nyelvű oktatás bevezetésére irányuló elképzelése, amiben Dütsch Zsolt igazgató kiválóan meglátta a lehetőséget. A mezőberényi intézmény pedig hamarosan az ország legjobb középiskolái közé küzdötte fel magát. Tanárként, igazgatóként is szembe tudott nézni a kihívásokkal, törekedett a feladatok maximális megoldására. Figyelt kollegáira, segítette tevékenységüket, kiváló szakmai tudású, emberséges pedagógus volt. A tanítványai szerették, tisztelték, tanórán kívül is része volt életüknek, figyelmet és törődést kaptak tőle. Mindezzel kivívta a diákok bizalmát, szívesen hallgattak rá, követték iránymutatásait. Igyekezett megismerni a diákok személyiségét, és célja volt, hogy valódi közösséget hozzon létre mindenkori osztályaiból és a diákok felnőttként eligazodjanak a világban, megtalálják helyüket. Pályafutása alatt többször vállalt szerepet a város közéletében, képviselő-testületi tag volt, több szervezet munkájában vett részt. Mezőberényinek vallotta magát és eszerint is élt és dolgozott. Hagyományt teremtett a Sándor-bál, az Év végi karácsonyi vacsora, a Parádóhutai üdülő terve, felújításának elkezdése is a nevéhez fűződik. Nyugdíjba vonulása után Budapestre költözött, de tartotta a kapcsolatot itt élő kollegáival, barátaival és volt diákjaival.

A számos, mai napig élő reformot bevezető szakember emléke előtt volt tanítványok, barátok, kollégák tisztelegtek búcsúztatóján 2006. szeptember 19-én. Részletek az akkor elhangzott búcsúbeszédből, mely azóta is sokak számára időtálló:

„Mondta-e Neked valaha bárki, hogy mit jelentesz nekünk, mezőberényieknek? Valószínűleg soha senki nem mondta.

Engedd meg, hogy most próbálkozzam a lehetetlennel; felsorolni mi mindent jelentesz számunkra.

Elsőként az embert említem. Az EMBERT csupa nagybetűvel, aki példa lehet mindannyiunk számára, akihez bátran fordulhattak a város lakói problémáikkal, és akihez rengeteg kellemes emlék fűz sokunkat. Egy embernek úgy kell élni, ahogy Te tetted: kiállni elképzeléséiért, vitázni a jó érdekében, és ha kell, kompromisszumokat is kötni. Mindezt tiszta szívvel, önző, egyéni érdekek nélkül.

A tanárt említeném másodikként. Azt a tanárt, akit a tanítványai iránti szeretet, a toleráns követelés, ám mégis következetesség jellemezte.

A kiváló osztályfőnököt, aki remek humorával, vagy egyéb módon a legkényesebb helyzetekben is képes volt a konfliktusokat kezelni.

A jól felkészült oktatót, aki mindig tudta, hogy az óra-, a tanév-, a képzés végére hová kell eljuttatnia tanítványait.

Nekünk az Igazgatót jelented, akinek a mezőberényi gimnázium jelenlegi létét köszönhetjük. Tudjuk, az iskola életének egyik legnehezebb időszakában voltál igazgatója annak az intézménynek, amelyet a tanulólétszám fogyása miatt a megszűnés veszélye fenyegetett. Volt bátorságod, szakmai felkészültséged és eltökéltséged ahhoz, hogy a város akkori vezetőit magad mellé állítva belevágjatos az új képzési formába, a német kéttannyelvű képzésbe. Sokunk meggyőződése, hogy e nélkül a lépés nélkül ma Mezőberény szegényebb lenne egy nagyhírű intézménnyel.

A közéleti embert sem lehet említés nélkül hagyni. Képviselőként négy éven át tetted a dolgodat. Ebben a tisztedben is a következetesség volt a legfontosabb erényed. Igazi

képviselőt láttál el, képviselted mindazok érdekeit, akik a város döntéshozói közé delegáltak. Az önként vállalt és a Rád osztott feladatokat mindig legjobb tudásod szerint oldottad meg, példát adva ezzel másoknak.

És nem utolsó sorban a lokálpatriótát jelented számunkra. Hisszük, hogy Te mezőberényinek születtél, bár az sem lenne kisebb érték, ha azzá váltál volna. De azt hiszem, mindig is mezőberényi voltál, a sorsod ezzel a várossal kötött össze. És milyen jól tette, hiszen azok között tudhatunk, akik a település várossá válása érdekében nem csak beszéltek, de tettek, s Neked is köszönhető hogy ma Mezőberény városi ranggal büszkélkedhet.

Mezőberény büszke Rád. Büszkén valljuk, hogy Dütsch Zsolt a jó ember, a kiváló tanár, a nagyszerű igazgató és az igazi lokálpatrióta, közülünk való."

2008-ban volt tanítványok, barátok, kollégák tisztelegtek emléktábla avatásán a gimnázium aulájában, melyen a következő olvasható:

Garay Gábor "A SZERETETET SZÉT KELL OSZTANI..."

Az évtizedeken át végzett kiemelkedő szakmai, közéleti és lokálpatrióta tevékenységéért, a várost szolgáló, iskolateremtő munkájáért Mezőberény Város Önkormányzati Képviselő-testülete a város lakóinak tisztelete és hálája kifejezéséeként a „Mezőberényért” posztumusz kitüntetését 2015. évben Dütsch Zsoltnak adományozza.